

HAZARDURI NATURALE
CIOCNIREA PAMANTULUI CU UN ASTEROID DE
MARI DIMENSIUNI SAU O COMETA
<< Codrescu Nicolae aXI-a C >>

Sistemul solar din care face parte și Pamantul nu este alcătuit numai din astrul central, planete, sateliti, ci și din alte o multime de corpuri cosmice mai mici și mai mari, cum ar fi praful, meteoritii, asteroizii și cometele.

Meteoritii și cometele au fost observate din cele mai vechi timpuri, acest fenomen starnind, de cele mai multe ori, teama și panica, multi legandu-le de sfarsitul lumii sau considerandu-le semne prevestitoare de rele. De altfel, in trecutul planetei noastre au existat numeroase evenimente de acest gen, fiind serios bombardata de meteoriti, și se pare ca nu a scapat nici de impactul cu un asteroid de marime medie, care a cazut acum circa 65 milioane de ani in Golful Mexic, facand sa dispara de pe Pamant marile reptile și eliberand nisa ecologica pentru mamifere. In acest sens nu este exclus faptul ca noi oamenii sa ne datoram existenta respectivului impact.

Numarul meteoritilor care au cazut și mai cad inca sau se dezintegreaza in atmosfera este imens. Cel mai mare care a fost gasit are circa 70 de tone și a cazut in Africa de S-V. In Muntii Mexicului au fost gasiti 7 meteoriti, fiecare in greutate de peste o tona ce par a fi ramasitele unuia mult mai mare care s-a dezintegrat in atmosfera.

De fapt n-a fost continent in care sa nu fi cazut meteoriti. In Franta, pe 26 aprilie 1803, a fost semnalata o grindina de piatra ce s-a intins pe o arie care se putea traversa in 30 de ore. Aceasta ploaie meteorica este probabil urmare tot a dezintegrării unui meteorit in atmosfera. Cratere de diferite dimensiuni au fost descoperite in Arizona, in Desertul Arabiei, in Oregon, in Texas, in Australia. Unii dintre meteoriti ce se apropie de planeta noastra pierd suficienta viteza in contact cu atmosfera și alunecand prin ea, raman pe orbita circumterestra.

Daca Pamantul este protejat cat de cat de atmosfera sa, cei mai multi dintre meteoriti, de mici dimensiuni, dezintegrandu-se in contactul cu aceasta și foarte putini lovind solul, Luna a fost pur și simplu ciuruita de caderea lor, urmele unde au cazut aratand ca niste cratere ce ajung pana la 100 km in diametru.

Se pare ca nici planeta Marte nu a fost scutita de impactul cu aceste corpuri ratacitoare ale sistemului solar.

Pentru planeta noastra, meteoritii nu reprezinta decat un pericol local, in cazul in care ajung pe sol, dar raman asteroizii și cometele care sunt o adevarata amenintare pentru existenta noastra.

In afara de corpurile cosmice care se rotesc intre Marte și Jupiter mai exista inca și altele ce se rotesc in jurul Soarelui pe orbite eliptice cu periodicitate de revolutie de sute de ani și la fel de instabile. Aceste corpuri cosmice de dimensiuni impresionante intersecteaza dese ori orbitele planetele Sistemului Solar, dintre ele facand parte și cometele al caror nucleu este alcătuit din gheata și praful. Cand se apropie de soare, cometele incep sa se evapore și formeaza o coada indreptata in sens invers astrului datorita vantului solar. Se crede ca doar 10% dintre corpurile cosmice care circula liber in sistemul nostru solar și al caror orbite sunt instabile au fost depistate, cele mai multi dintre asteroizi nefiind cunoscuti inca și deci, necunoscandu-li-se orbita. Unii dintre acestia, ajung periculos de aproape de planeta noastra fiind depistati in ultimul moment și de obicei cu totul intamplator. O asemenea apropiere a fost inregistrata pe 22 decembrie 1937, cand un asteroid imens a trecut la circa 3.540.000 km de pamant, aceasta apropiere nefiind nici prima, nici ultima, cele mai multe fiind anuntate public abia dupa ce pericolul a trecut.

Instabilitatea orbitelor asteroizilor si a cometelor face ca aceste corpuri cosmice sa reprezinte un pericol permanent pentru planeta noastra fiind posibil ca oricand sa aiba loc un impact cu unul dintre ele.

Rezultatul ciocnirii Pamantului cu un asteroid de mari dimensiuni sau o cometa ar fi dezastruos. Astfel, daca ar cadea intr-unul dintre oceane, valurile provocate de impact s-ar inalta la cativa kilometri si ar acoperii uscatul aproape in intregime. Caderea pe uscat ar provoca dizlocarea blocurilor continentale, seism cu magnitudine de implozie, urmat de reactivarea generala a vulcanilor si ridicare a in atmosfera a unui nor de praf urias care ar obtura lumina soarelui zeci de ani.

Urmare al acestui cataclism cosmic ar fi disparitia vegetatiei si a fiintelor vii de pe planeta, existand foarte putine sanse ca viata sa revina cat de cat la normal. Chiar daca o asemenea coliziune ar fi depistata cu mult inainte de a se petrece, in momentul defata nu s-ar putea face nimic pentru a o evita, tehnologia actuala posedand doar arme cu care ar putea fi nimicite Pamantul dar inutilizabile impotriva unui asemenea eveniment final.